

УДК 338

Н.Є. Юрик, канд.екон.наук., доц., Т.Р. Ничик

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

СОЦІАЛЬНА СФЕРА ЯК ОБ'ЄКТ УПРАВЛІННЯ

N.Yuryk, Ph.D., Assoc. Prof., Nychyk Taras

SOCIAL SECURITY AS FACILITY MANAGEMENT

В даний час немає важливішої і багатограннішої сфери діяльності, ніж управління, або менеджмент, від цих двох складових залежить, ефективність виробництва, і якість обслуговування населення. Поняття соціальна сфера означає цілісну підсистему суспільства, що завжди змінюється, і породжує об'єктивну потребу суспільства в безперервному відтворенні суб'єктів соціального процесу. Під її розвитком розуміється досягнення якісного стану, що забезпечує ширший спектр якості послуг, які задовольняють соціальні потреби суспільства і породжують розвиток людського потенціалу. Саме з цієї сфери будується соціальна політика держави і підприємства, реалізуються соціальні і громадянські права людини. Система соціального управління включає наступні компоненти: механізм управління, структуру управління, об'єкти управління, функції управління, кадри управління, процес управління.

У менеджерів зарубіжних країн є значний досвід управління у виробництві, кооперації, торгівлі, сільському господарстві і т.п. внаслідок безпосередньої участі людей в управлінській діяльності. Цей досвід збагачується на основі науки управління, досягнень в практичній організації економічних і соціальних процесів.

Розвиток і орієнтація на нові умови відображаються в принципах менеджменту, побудова яких показує зростання ролі людини, професіоналізму, особистих якостей, і тим самим покращення системи взаємовідносин людей в організаціях. Вважаємо, що в соціальній сфері доцільно використовувати наступні найважливіші принципи: рівне і доброзичливе відношення керівників до своїх підлеглих; розвиток і реалізація талантів на підприємстві; стимулювання як особистого розвитку, так і розвитку організації в цілому; покращення рівня комунікації (горизонтальної і вертикальної), як на підприємстві, так і за його межами; особиста відповідальність менеджерів за соціально-психологічний стан організації; створення атмосфери «однієї сім'ї», чесності, довіри, відповідальності.

Втілення цих принципів управління в життя є складним і потребує змін в психології, як самих менеджерів так і підлеглих, підвищення кваліфікації управлінців і працюючих, зростання особистого потенціалу.

У соціальній сфері не існує жорстких просторових і часових рамок тому, що вона існує не сама по собі, не ізольовано, а в певній взаємозв'язку з іншими сферами суспільства: матеріально-виробничої, політичної, культурно-духовної та системами природного порядку. У цьому сенсі всі інші сфери суспільства можуть розглядатися як середовище. По відношенню до них соціальна сфера виступає як фактор зміцнення і підтримки стабільності соціальних відносин і процесів, їх відносної рівноваги. Це є неодмінною умовою збереження цілісності всієї суспільної системи [1, с. 93].

Згідно з цим, основним програмно-цільовим методом управління соціальною сферою повинно бути соціальне програмування. Соціальне програмування являє собою форму системного перерозподілу ресурсів на основі заздалегідь визначених цілей, критеріїв та можливих форм використання даних ресурсів для вирішення конкретних соціальних завдань [2, с. 169]. Соціальному програмуванню притаманний системний характер, що дозволяє чітко структурувати проблему, визначити можливі терміни її рішення і встановити чіткі критерії ступеня досягнення бажаного результату. Крім того, важливою рисою соціального програмування є чітке визначення адресата отримання ресурсів та державних органів, відповідальних не тільки за розподіл ресурсів, але і в цілому за вирішення проблеми.

Виходячи з вищевикладеного, можна констатувати, що управління соціальною сферою носить глобальний характер, де управлінські зв'язки реалізуються через відносини людей і проявляються в процесі організації суспільного життя. В загальному плані соціальне управління – механізм організації громадських зв'язків, що здійснюються всіма державними органами, незалежно від конкретного призначення, органами місцевого самоврядування, а також об'єднаннями громадян.

Література

1. Авер'янов В. Державне управління: теорія і практика / НАН України; Інститут держави і права ім. В.М.Корецького / В.Б. Авер'янов (ред.). — К. : Юрінком Інтер, 2012. — 431с.
2. Воронкова В. Соціально-економічне прогнозування: Навчальний посібник/ Валентина Воронкова,; М-во освіти і науки України. - К.: ВД "Професіонал, 2014. - 283с.